

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 32 0 K 367773 24 Kžž
Sarajevo, 09.04.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr Božidarke Dugonjić kao predsjednice vijeća, Žane Knežević i Jasmine Begić kao članova vijeća, uz učestvovanje Jelene Perišić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.M., zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 367773 23 Kžk od 06.03.2024. godine, nakon sjednice vijeća održane dana 09.04.2025. godine, u prisustvu federalnog tužioca Nihada Halilčevića i branioca optuženog A.M., advokata Kenana Elezovića iz Tuzle, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog A.M., donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog A.M. se odbija kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 367773 23 Kžk od 06.03.2024. godine, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 36773 20 K od 17.06.2022. godine optuženi A.M. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), u sticaju sa krivičnim djelom Napad na službenu osobu u vršenju poslova javne sigurnosti, iz člana 359. stav 2., a u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, a sve u vezi sa članom 54. istog Zakona, pa mu je sud uz primjenu navedenih zakonskih propisa i uz primjenu odredbi članova 42., 43., 49., stav 1. i 2., 50. tačka b., 51. stav 1. tačka d. i 54. stav 1. i 2. tačka b) KZ FBiH utvrdio za krivično djelo Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo Napad na službenu osobu u vršenju poslova javne sigurnosti iz člana 359. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, pa ga je sud primjenom navedenih zakonskih odredbi, te uz primjenu odredbi člana 54. stav 1. i 2. tačka b) KZ FBiH osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Istom presudom, na osnovu člana 238. stav 4. u vezi sa članom 78. KZ FBiH, od optuženog je oduzeto: 27,884 grama opojne droge Cannabis sativa L i 1,598 grama Amfetamina, a optuženi je obavezan na ime troškova krivičnog postupka da plati iznos od 324,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 367773 22 Kž od 22.11.2022. godine djelimično je uvažena žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, pa je presuda Opštinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 367773 20 K od 17.06.2022. godine preinačena u odluci o kazni u dijelu u kojem je optuženi oglašen krivim za krivično djelo Napad na službenu osobu u vršenju poslova javne sigurnosti, iz člana 359. stav 2., a u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, tako što je optuženi A.M. za to krivično djelo osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, pa je presuda postala pravosnažna u tom dijelu, a djelimičnim uvažavanjem žalbe branioca optuženog A.M.a, presuda Opštinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 367773 20 K od 17.06.2022. godine u dijelu u kojem je optuženi oglašen krivim za krivično djelo Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH je ukinuta i predmet u tom dijelu vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku, Opštinski sud u Tuzli je donio presudu broj 32 0 K 367773 23 K 2 od 24.03.2023. godine, kojom je optuženog A.M.a, na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH. Istom presudom je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 367773 23 Kž 2 od 01.12.2023. godine, presuda Opštinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 367773 23 K 2 od 24.03.2023. godine je ukinuta i određeno je održavanje pretresa pred Kantonalnim sudom u Tuzli.

Kantonalni sud u Tuzli je dana 06.03.2024. godine, donio presudu broj 32 0 K 36773 23 Kžk, kojom je optuženi A.M. oglašen krivim zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, pa mu je sud primjenom navedene zakonske odredbe i odredaba članova 42., 43., 49. stav 1. i 2., 60. stav 2. i 62. stav 1., 2. i 3. KZ FBiH, izrekao uslovnu osudu kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno određeno da se ta kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne počinio novo krivično djelo. Istom presudom na osnovu člana 239. stav 4. i člana 78. KZ FBiH, od optuženog je oduzeta opojna droga i to 27,884 grama Cannabis sativa L i 1,598 grama Amfetamina, dok je optuženi na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac optuženog A.M., advokat Kenan Elezović iz Tuzle, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivično pravnoj sankciji, sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način da se optuženi na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH oslobodi od optužbe, odnosno da se izrekne blaža sankcija ili da se ukine prvostepena presuda i vrati na ponovno suđenje ili da ovaj sud ukine presudu i odredi održavanje pretresa pred ovim sudom.

Federalni tužilac je u podnesku broj T03 0 KTŽKŽ 0084842 24 od 31.05.2024. godine, predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u skladu sa članom 319. stav 3. ZKP FBiH u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, branilac optuženog je izložio žalbu ostavši pri osnovima, navodima i prijedlozima iz izjavljene žalbe. Federalni tužilac je izjavio da ostaje kod prijedloga iz podneska od 31.05.2024. godine.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti, u smislu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući drugostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi najprije ističe da je sud povrijedio pravo na odbranu optuženog i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, jer je propustio odgovoriti na procesne prigovore koje je isticao tokom prvostepenog postupka (kod kojih je ostao i pred drugostepenim sudom) i donijeti procesna rješenja po njegovim prigovorima.

Prema navodima iz žalbe branioca proizlazi da branilac istaknute propuste u postupanju suda vezuje za odredbu člana 254. stavovi 3. i 4. ZKP FBiH, koja propisuje da o prijedlozima stranaka i branioca odlučuje sudija, odnosno predsjednik vijeća sa kratkim obrazloženjem razmatranja činjenica i kao takve unose u zapisnik o glavnom pretresu. Međutim, imajući u vidu da se navedenim žalbenim prigovorima u suštini ukazuje na relativno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz odredbe člana 312. stav 2. ZKP FBiH, a da branilac u žalbi, osim što je ukazao na „izostanak obrazloženja suda na pretresu u odnosu na procesne prigovore koje je isticao“ u žalbi nije naveo, zbog čega je to što navodi u žalbi, bilo, ili moglo biti od uticaja na pravilno i zakonito donošenje pobijane presude. Stoga se takav žalbeni prigovor branioca optuženog nije mogao ni ispitati.

Nadalje, pobijajući drugostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi ističe da je drugostepeni sud propustio odlučiti o prigovorima odbrane vezanim za nezakonito pribavljene dokaze i u pobijanoj presudi, pa je time povrijedio pravo na odbranu optuženog i učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (str.10.) proizlazi da je drugostepeni sud odgovorio na istaknute prigovore branioca optuženog koje je isticao u toku prvostepenog postupka, a kod kojih prigovora je ostao i na pretresu pred drugostepenim sudom. Tako je branilac prigovorio da sud nije postupio u skladu sa članovima 77. i 82. ZKP FBiH jer u potvrdama o privremenom oduzimanju predmeta i potvrdi o privremenom pronalasku predmeta, nisu popisani predmeti, te je po tvrdnji branioca, sačinjen i nezakonit nalaz i mišljenje vještaka za hemijska ispitivanja. U vezi s tim, prvostepeni sud je naveo da predmeti koje je optuženi odbacio iz džepa prilikom bijega iz PS Istok, nisu oduzeti na osnovu naredbe za pretresanje, nego u sklopu vršenja uviđajnih radnji, te su u zapisniku o pronalasku predmeta, odnosno u zapisniku o uviđaju, navedeni oduzeti predmeti kojom prilikom su opisani (jedna veća pvc vrećica u kojoj se nalazila opojna droga i jedna manja pvc vrećica u kojoj se nalazila bijela praškasta materija, koje sve materije asociraju na opojnu drogu) i fotografisani. Osim toga, sud navodi da iz nalaza i mišljenja vještaka za hemijska vještačenja proizlazi da se predmeti pronađeni prilikom vršenja uviđaja u pogledu ključnih karakteristika u cijelosti podudaraju sa oduzetom materijom koja je bila predmet vještačenja. Dakle, prvostepeni sud je zaključio da iz navedenih dokaza, suprotno navodima branioca proizlazi da predmeti (opojna droga) nisu oduzeti na osnovu naredbe za pretresanje u kojem slučaju bi se primjenjivala odredba iz člana 77. ZKP FBiH, nego u sklopu vršenja uviđajnih radnji, te slijedom toga nije nezakonit ni nalaz i mišljenje vještaka biohemijske struke. Takođe, radnja pretresanja optuženog izvršena je bez naredbe suda, nakon njegovog bjekstva iz policijske stanice, a što je u skladu sa

odredbom člana 78. stav 2. ZKP FBiH, kako je i naznačeno u zapisniku o pretresanju lica A.M.a, kojom prilikom nisu pronađeni predmeti, pa su neprihvatljivi navodi branioca optuženog kojima ukazuje na povrede članova 77. i 82. ZKP FBiH. Stoga su neosnovani žalbeni navodi branioca optuženog da je sud u pobijanoj presudi propustio odlučiti o istaknutim prigovorima i da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Pobijajući navedenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH, branilac optuženog navodi da se pobijana presuda ne odnosi na djelo koje je predmet optužbe sadržane u potvrđenoj optužnici, čime je po stavu odbrane optužba prekoračena, te da ne postoji objektivni identitet između optužbe i presude.

Ovi žalbeni navodi ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude.

Prije svega, prema odredbi člana 295. stav 2. ZKP FBiH sud nije vezan za prijedloge tužioca u pogledu pravne ocjene djela.

Prema stanju u spisu proizlazi da je potvrđenom optužnicom (koja nije mijenjana u toku glavnog pretresa) optuženom A.M. stavljeno na teret krivično djelo Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, te da je pobijanom presudom optuženi oglašen krivim da je počinio krivično djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH.

Ovaj sud je kod ocjene ovog žalbenog prigovora cjenio da činjenični opis u potvrđenoj optužnici glasi: „Dana 12.10.2019. godine, oko 21,10 sati, u Tuzli, u naselju S., ispred PS Istok, u neposrednoj blizini željeznog mosta, nakon što je priveden u prostorije PS Istok od strane ovlaštenih službenih lica Mulahamzić Mirze i Jahić Murisa zbog počinjenog prekršaja u saobraćaju, iako je znao da se radi o opojnoj drogi i da je zabranjeno držanje iste radi prodaje, što je i htio, suprotno odredbama člana 4., 19. i 20. Zakona o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik BiH“ broj: 8/2006), isti je istrčao iz prostorija PS Istok i iz desnog džepa svoje jakne izvadio i od sebe odbacio jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo 27,914 grama biljne materije koja u sebi sadrži opojnu drogu Cannabis sativa (L) i jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo 1,618 grama bijele praškaste materije koja u sebi sadrži psihotropnu tvar Amfetamin, a Listom opojnih droga, psihotropnih tvari, biljaka iz kojih se može dobiti opojna droga i prekusora („Službeni glasnik BiH“ broj 8/06) Cannabis sativa (L) proglašena je opojnom drogom u Tabeli I, popisa opojnih droga, pod rednim brojem 13, a Amfetamin je proglašen za psihotropnu tvar u Tabeli II, popisa psihotropnih tvari pod rednim brojem 1, koja radnja optuženog je pravno kvalifikovana od strane tužioca kao krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH.

Činjenični opis u izreci pobijane presude kojom je optuženi oglašen krivim da je počinio krivično djelo Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH glasi: „Dana 12.10.2019. godine, oko 21,10 sati, u Tuzli, u naselju S., ispred PS Istok, u neposrednoj blizini željeznog mosta, nakon što je priveden u prostorije PS Istok od strane ovlaštenih službenih lica Mulahamzić Mirze i Jahić Murisa zbog počinjenog prekršaja u saobraćaju, svjestan i znao da se radi o opojnoj drogi i da je posjedovanje opojne droge zabranjeno i protivno članu 4. Zakona o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik BiH“ broj: 8/2006), isti je istrčao iz prostorija PS Istok i iz desnog džepa svoje jakne izvadio i od sebe odbacio jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo

27,914 grama biljne materije koja u sebi sadrži opojnu drogu Cannabis sativa (L) i jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo 1,618 grama bijele praškaste materije koja u sebi sadrži psihotropnu tvar Amfetamin, a Listom opojnih droga, psihotropnih tvari, biljaka iz kojih se može dobiti opojna droga i prekursora („Službeni glasnik BiH“ broj 8/06) Cannabis sativa (L) proglašena je opojnom drogom u Tabeli I, popisa opojnih droga, pod rednim brojem 13, a Amfetamin je proglašen za psihotropnu tvar u Tabeli II, popisa psihotropnih tvari pod rednim brojem 1“.

Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude (str. 11. pasus drugi), proizlazi da je prvostepeni sud u činjeničnom opisu djela iz optužnice izvršio određene korekcije s ciljem usklađivanja sa rezultatima dokaznog postupka, pa je tako u izreci presude umjesto opisa da je optuženi opojnu drogu držao radi prodaje, naveo da je istu posjedovao, te našao da su se u radnjama optuženog stekla obilježja krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH. Ove izmjene je prvostepeni sud opravdao usklađivanjem sa rezultatima dokaznog postupka, te iznio stav da je na takve korekcije činjeničnog opisa bio ovlašten.

Dakle, time što sud nije našao dokazanim da je optuženi kod sebe držao drogu radi prodaje, nego samo da je istu posjedovao, pa iz činjeničnog opisa izostavio kao nedokazane te navode, te optuženog oglosio krivim zbog krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH, nije došlo do prekoračenja optužbe, imajući u vidu da je opis krivičnog djela ostao u granicama činjeničnog osnova optužnice, tj. u granicama onih činjenica i okolnosti na kojima se optužba zasniva, a iz kojih proizlaze zakonska obilježja krivičnog djela za koje ga je oglosio krivim.

Stoga se žalbeni prigovor branioca da je prvostepeni sud prekoračio optužbu i da ne postoji objektivni identitet između optužbe i presude ukazuje neosnovanim, te nije počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) ZKP FBiH.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi navodi da je izreka presude nerazumljiva, jer ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Međutim, bitna povreda odredaba krivičnog postupka člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH postoji ako u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a ne da „izreka presude ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama“, pa se prethodni žalbeni navod usljed paušalnosti nije mogao ispitati u kontekstu navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka člana 312. stav 1. tačke k) ZKP FBiH.

Takođe, žalbeni prigovor branioca optuženog kojim ukazuje da sud nije potpuno riješio predmet optužbe, te da je time počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka h) ZKP FBiH ocijenjen je paušalnim. Ovo iz razloga što branilac u žalbi ne konkretizuje zašto smatra da „sud nije potpuno riješio predmet optužbe“, te onda ovakav žalbeni prigovor branioca kao uopšten, ovaj sud nije mogao ispitati.

Nadalje, branilac optuženog u žalbi iznosi stav da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, obzirom da je pogrešno utvrdio odlučne činjenice, koje se tiču postojanja samog krivičnog djela koje, kako navodi „apsolutno nije dokazano“.

Ovakvi žalbeni navodi ne mogu dovesti u pitanje pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog pobijanom presudom.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je drugostepeni sud (na stranama od 3. do 11.), jasno i određeno obrazložio iz kojih razloga je uzeo kao dokazanu činjenicu da je optuženi počinio predmetno krivično djelo za koje je oglašen krivim što je između ostalog dokazano iskazima svjedoka – ovlaštenih službenih lica Mulahamzić Mirze i Jahić Murisa koji su saglasno izjavili da su neposrednim zapaženjem trčeći za optuženim prilikom njegovog bijega iz PS Istok, sa udaljenosti od nekih metar, uočili da je odbacio od sebe kesice iz džepa, koje su pronašli. Ove iskaze sud je doveo u vezu sa materijalnim dokazima i to zapisnikom o pronalasku predmeta PS Istok od 12.10.2019.godine (sa fotodokumentacijom lica mjesta PS Istok broj: 08-06/7-2-04.3-4029/19 od 12.10.2019. godine) iz kojeg proizlazi da su odbačeni predmeti i to jedno paklo od pvc folije u kojem se nalazio 27,914 grama biljne materije i jedno paklo od pvc folije u kojem se nalazilo 1,618 grama praškaste materije. Navedene dokaze sud je doveo u vezu sa nalazom i mišljenjem vještaka za hemijska ispitivanja Hajdarević Šahina koji je vještačio navedene materije, te je nakon izvršenog vještačenja dao mišljenje da se radi o opojnoj drogi Cannabis sativa L (27,914 grama biljne materije upakovane u pvc folije) i opojnoj drogi Amfetamin (1,618 grama praškaste materije bijele boje upakovane u pvc foliju). U isto vrijeme sud je cijenio i dokaz odbrane i to iskaz optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka, u kojem je osporio da je posjedovao i od sebe odbacio opojnu drogu, a koji iskaz je sud doveo u vezu sa iskazima ovlaštenih službenih lica Mulahamzić Mirze i Jahić Murisa i materijalnim dokazima (zapisnik o pronalasku predmeta i fotodokumentacija).

Nasuprot žalbenim navodima optuženog, iz navedenih i analiziranih dokaza drugostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi dana 12.10.2019. godine, oko 21,10 sati, u Tuzli, u naselju S., ispred PS Istok kod sebe neovlašeno posjedovao jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo 27,914 grama biljne materije koja u sebi sadrži opojnu drogu Cannabis sativa (L) i jedno paklo od PVC folije u kojem se nalazilo 1,618 grama bijele praškaste materije koja u sebi sadrži psihotropnu tvar Amfetamin, a Listom opojnih droga, psihotropnih tvari, biljaka iz kojih se može dobiti opojna droga i prekusora („Službeni glasnik BiH“ broj 8/06) Cannabis sativa (L) proglašena je opojnom drogom u Tabeli I, popisa opojnih droga, pod rednim brojem 13, a Amfetamin je proglašen za psihotropnu tvar u Tabeli II, popisa psihotropnih tvari pod rednim brojem 1“, iako je bio svjestan i znao da se radi o opojnoj drogi i da je posjedovanje opojne droge zabranjeno i protivno članu 4. Zakona o sprečavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga.

Imajući u vidu sadržinu dokaza na kojima je drugostepeni sud zasnovao pobijanu presudu i razloge iz presude u pogledu činjeničnih utvrđenja, a koje branilac optuženog žalbenim prigovorima nije doveo u pitanje, osim što je iznio vlastite zaljučke da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, koje nije doveo u vezu sa datim razlozima suda, ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom optuženog presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Drugostepeni sud je izvedene dokaze cijenio na način kako je to propisano odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH i na osnovu takve ocjene izveo zaključak da su se u radnjama optuženog stekla obilježja krivičnog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 239. stav 3. KZ FBiH. Takav svoj zaključak sud je zasnovao na analizi svih preuzetih dokaza i u obrazloženju presude naveo sasvim jasne i određene razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Osporavajući odluku o krivičnopravnoj sankciji, branilac u žalbi navodi da je izrečena „uslovna osuda izuzetno prestrogo odmjerena“, naročito kada se uzme u obzir da je sud zanemario činjenicu da se optuženi korektno držao pred sudom, te da su ranije osude trebale biti brisane, pa smatra da bi se „blažom uslovnom osudom“ postigla svrha kažnjavanja.

Naprijed istaknuti žalbeni navodi branioca optuženog nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (str.12.) slijedi da je drugostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da je optuženi u momentu učinjenja krivičnog djela bio relativno mlada osoba, protek vremena od momenta učinjenja krivičnog djela (proteklo skoro pet godina), dok je od otežavajućih okolnosti cijenio njegovu raniju osuđivanost i to za isto krivično djelo, pa je sud cijeneći sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog našao da primjena kazne prema optuženom nije nužna i da će se i uslovnom osudom kao mjerom upozorenja u konkretnom slučaju postići svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 42. KZ FBiH, pa je optuženom primjenom odredbi člana 60. stav 2. i člana 62. stav 1., 2. i 3. KZ FBiH izrekao uslovnu osudu, kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno odredio da se ta kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo, nalazeći da će se ovom krivičnopravnom sankcijom ostvariti svrha izricanja krivično pravnih sankcija propisanih odredbom člana 7. KZ FBiH, pa se tako dati razlozi u pobijanoj presudi ne mogu dovesti u pitanje iznesenim žalbenim navodima branioca optuženog. Ovo tim prije što se ni u žalbi ne iznose konkretni argumenti za tvrdnje da određenim okolnostima koje je sud cijenio nije dat odgovarajući značaj.

Osim toga, neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog da prvostepeni sud nije cijenio kao olakšavajuću okolnost činjenicu da se optuženi „korektno ponašao“, jer je takvo ponašanje uobičajeno, pa se može cijeniti samo ako je izvan uobičajenog ponašanja, a branilac u žalbi nije ukazao kako to njegovo ponašanje pred sudom prevazilazi granice takve korektnosti, zbog čega bi ona bila posebno vrednovana kao olakšavajuća okolnost na njegovoj strani.

Kada je riječ o žalbenim navodima branioca optuženog da sud nije mogao cijeniti raniju osuđivanost kao otežavajuću okolnost jer su „te kazne *ex lege* trebale biti brisane iz kaznene evidencije“, takav žalbeni navod ne potkrjepljuje nikakvom argumentacijom o ispunjenju zakonskih uslova za brisanje ranijih osuda optuženog (niti navodi o kojim osudama se radi). Takav u suštini paušalan žalbeni prigovor ne može dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Stoga, imajući u vidu olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje je na strani optuženog cijenio drugostepeni sud i koje nisu dovedene u pitanje žalbom optuženog, i po ocjeni ovog suda, izrečenom uslovnom osudom, odnosno samim upozorenjem uz prijetnju kaznom zatvora od šest (6) mjeseci i sa periodom provjere od dvije (2) godine će se postići svrha ove krivičnopravne sankcije, koja odgovara težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivice optuženog. U skladu sa navedenim, žalbom optuženog nije dovedena u pitanje ni pravilnost odluke o kazni.

Iz svih naprijed iznesenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu branioca optuženog A.M. odbio kao neosnovanu i potvrdio pobijanu presudu.

Zapisničar
Jelena Perišić, s.r.

Predsjednica vijeća
mr Božidarka Dugonjić, s.r.